

ומתערבים עמו כדי להכחיש אותו מנגה, ומודיעים לו לאדם דברים אחרים, דברים פוזבים, עם דבר אמרת.

שברך דבר הפזב - שאלםלא לא לוקם דבר אמרת, לא יכול לסייע את פזבו. אף כאן אלו, בין שמעוררים בדברי אמרת ומחייבים אותו מנגה, מודיעים לו דבר אמרת כדי להעמיד את פזבו. אחר כך מתחפשים כל אוטם (אותו הדבר מתחפש באוטם) הפתחונים שלמה שאין להם קיום, ולא מתקיים, ומודיעים בדברים בועלם לכמה אגדים (בעל

אלו שלמה בדרגות שמתפרדות לחוץ לכמה

אגדים) ולכמה מינים.

מהחיבל הזה יוציאות שפי רוחות שמתהפהכות לפעים לגברים ולפערם לנשים, ואלו הולכים ומשוטטים בעולם באורי, וצוחקים עם אנשים בתוך החלום, ונראים לגברים כמו נשים יפות במראה החלום, ונוטלים את תשquet האדם. אף כך לנשים הם נראים בגברים, ואלו נקראות רעה ונגע, כמו שנאמר (תהלים צא) לא חנה אלהיך רעה ונגע,

רעה ונגע לא יקרוב באלהך. ואלו נקראות רוחות מחנותו למטה, שיוציאות מותך שלchetת האש. شبשנושעות הרוחות הללו שלמעלה שבתוך בהיכל הזה, יוציאות שמי שלchetות אש, ואלו טשות בעולם, ואלו נעשו שפי רוחות פפי שאמרנו, והפל בצד הטמא הזה. אשרי הצדיקים שנמנעים מהצדדים הלו ונשمرם מהם, ועל זה כתוב, (משלי ז) לשמרך מאשה זרה וגוי.

מניה, ואודעין לייה לבר נש מלין אחרני, מיילין כדייבין, במליה דקשות.

דבר ארוחוי כדיבא, לא אלמלא לא נטיל מליה דקשות, לא יכול לתקנא כדיבוי. אף הכא אלין, כיון דמתערבי במלוי קשות, ומחייבishi לון מניה, מודיע לייה מליה דקשות, בגין לקימא כדיבוי. לבתר מתחפשטי כל אינרן (ס"א מתחפשטא היה מליה, באינו) תפאי לחתא, דלית לון קיומה. ולא מתקיימי, ואודעין מיילין בעלה מא, לכמה סטרין (ד"א וכל בני אינו למטה בדברין רמוחרשאן לבר לכמה סטרין) לכמה זייןין.

מהובלא דא, נפקין תריין רוחין, דמתהפקאן, לזמנין גוברין, לזמן נשין, ואلين אזליין ושתאן בעלה באורי, ומייבאן בבני נשא בגו חלמא, ואתחזון לון לגורבן, בנשין שפירן בחיזו דחלמא, ונטלי תיאוכתא דבר נש. אף הכי לנשין, אתחזון בגירבן, ואلين אקרין רעה ונגע, כמה דעת אמר (תהלים צא) לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרוב באלהך.

ואلين אקרין רוחין תפאי לחתא. דນפקין מגו שלחובא דאסא. דבר נטליין אלין רוחין דלעילא, די בגו היכלא דא, נפקין תרי שלחובי דאסא, ואلين טсан בעלה, ואתעבידו אלין תריין רוחין פרקא אמרן, וככלא בסטרא דא מסאבא. זכאיין אינרן צדייקיא דאתמנען מפטרין אלין ואסתמורי מניהו. ועל (דף רט"ד ע"ב) דא כתיב, (משל ז) לשمرך מאשה זרה וגוי.

היכלא תליתאה. היכלא דא, איהו היכלא דאפיק וחשיך, ולית בה נהורא כלל, ואיהו אפיק יתיר מן קדרמאי. והאי איהו דאקרי דומ"ה, לקלל שמא דאקרי שונג"א. מהראשונים. וזהו שנקרא דומ"ה, בנגד שם שנקרא שונג"א. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים.

אחד קים בצד זה, ואחד בצד זה, ובן ארבעת הצדדים. ממנה אחד עומד על הפתח הראשון הזה, וממנה העוזר של הרוגו של העולם. בשידן שורה בעולם, הממנה היה ששורה בפתח הזה נוטל כל יין ומיניהם אוטם באוטם שעורי בית הנסת של בני אדם, וזה נקרא סקפורט'יא, וזה הפלון של העולם, ועל זה בטור, (שם ד) דרך רשיים פאפה לא יקרו בפתח יכשלה. (הממנה היה עומד על פרשת דרכם לארות) באותו זמן שהוא שלט והדין שרויב בעולם, הוא עומד לראות מי שהולך ייחידי בשוק, ואם הוא פוגש אותו, יוכל להזיק לו ולהרע את מזלו.

הפתח השני, בו עומד ממנה אחר אחד, וזה שעומד לטל פתקידין, וזהו סנגדייאיל. ומה ידו כמו שומר החק של שלוטים, שעומדים לקבל אותם פתקין הדין, וזה עומד בפתח הזה. ובשנומל פתק של דין, זה עומד בפתח הזה, והוא יורד למיטה לאוטם הפתרחים החשובים של מטה. אחד לאותו שנקרא שחת, ואחד לאותו שנקרא בור, שהם למטה, ושם באה אלף ורבבות מינים של שלוטים בעולם לעשות דין, ונשלם הדין באותו הפתח.

הפתח השלישי. בפתח הזה יש ממנה אחר ששמו אנגרויין, והוא שעומד על כל אוטם מחלות ומכאבים וחלוחלים ואש העצמות, שהרי ממנה יוצאים כמה וכמה אלף ורבבות שטמנים עמו על כל אוטם מחלות ומכאבים, כמו שנתבאר.

ביהיכלא דא קיימאי ארבע פתחין, חד קיימא לסטרא דא, וחד לסטרא דא, וחד לאربع סטרין.

חד ממנה קיימא על האי פתחא קדמאה, והאי ממנה קיימא בההוא תקיי דרגונזא דעלמא. פד דינא שריא בעלמא, האי ממנה דשרי בהאי פתחא, נטיל זייןין, ואנח לון לאינון טרעין דבי כניישפא (רבינו שא), והאי אקררי סקפורט'יא ודה הוא בשלונא דעלמא, ועל דא כתיב (משלו) דרכ רשיים פאפה לא יקרו בפתח יכשלה. (האי ממנה קיימא על פרשת ארחוו למחמי) בההוא זמנא דאייה שליט, ושריא דינא בעלמא, אייה קיימא למחרמי במאן דАЗיל ייחידי בשוקא, וαι הוא אערע בהדריה, יכילד לנזקן ליה, ולאטרע מזליה.

פתחה תנינא, ביה קיימא חד ממנה אחראין, ודה אייה קיימא לנטלא פתקין דдинא, ודה אייה סנגדייאיל. ותחות ידיה, בפתח גרדיני גמוסין, דשלטאן, דקימין לקבלה אינון פתקין דдинא, והאי קיימא על פתחא דא.

ובד נטיל פתקא דдинא, האי קיימא על פתחא דא, וначית למטא, לאינון פתחין חשורבן דלמתה. חד לההוא דאקררי שחת. וחד לההוא דאקררי בור, דאיןון למטא. וטמן, מה אלף, ובמה רבנן, ממן דשלטי בעלמא למעד דינא, וראשלים דינא בההוא פתקא.

פתחה תליתאה. בהאי פתחא, אית ממנה אחרא, אנגרויין שמייה ודה אייה קיימא, על כל איןון מרעין ומכאובין, וחלוחליין ואשא דגרמי. דהא מגיה נפקי בפתח ובמה אלף ורבנן דממן עמייה, על כל מרעין ומכאובין כמה דאטמר.